ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การจัดการมูลฝอยติด เชื้อของคนงาน โรงพยาบาลศรีสังวาลย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ชื่อผู้เชียน

นางสาวชาลินี โบปาราย

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจา รย์พูนทรัพย์	โสภารัตน์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อะเคื้อ	อุณหเลขกะ	กรรมการ
อาจารย์จิตตาภรณ์	จิตรีเชื้อ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิลาวัณย์	เสนารัตน์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา	เทียนสวัสดิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์อำไพ	ชนะกอก	กรรมการ

บทคัดเยื่อ

บุคลากรผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการกับมูลฝอยติดเชื้อ อาจได้รับเชื้อขณะปฏิบัติงาน
หรือเป็นผู้ที่ทำให้เกิดปัญหาการแพร่กระจายเชื้อสู่สิ่งแวดล้อมของโรงพยาบาลได้หากบุคลากรมีการ
จัดการมูลฝอยติดเชื้อไม่ดีพอ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการ
จัดการมูลฝอยติดเชื้อ การเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน และปัญหาอุปสรรคในการจัดการมูลฝอย
ติดเชื้อของคนงาน โรงพยาบาลศรีสังวาลย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 38 คน ที่ปฏิบัติงานใน
ๆ หอผู้ป่วยและ 5 หน่วยงาน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 สิงหาคมถึง 30 กันยายน 2539
โดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของคนงานจำนวน 14 คน ซึ่งได้จาก
การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากหอผู้ป่วยและหน่วยงานแห่งละ 1 คน สังเกตการปฏิบัติงานคนละ

4 ครั้ง รวม 56 ครั้ง และสังเกตสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อและ สัมภาษณ์คนงานทุกคนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงานและบันทึกข้อมูลลงในแบบเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และควบคุมคุณภาพ ของเครื่องมือโดยการหาความเชื่อมั่นของการสังเกตได้ค่ำความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 100 และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า คนงาน 38 คน มีอายุระหว่าง 19-58 ปี อายูเฉลี่ย 34.5 ปี เป็นเพศชายร้อยละ 65.8 มีสถานภาพสมรสคู่ร้อยละ 78.9 และจบการศึกษาระดับประถม ศึกษาตอนดันร้อยละ 44.8 ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อนาน 4 เดือน -28 ปี เฉลี่ยนาน 8.6 ปี คนงานเคยได้รับอุบัติเหตุถูกเลือดและสารคัดหลั่งกระเด็นถูกร่างกาย และเคยถูกเข็มหรือของมีคมทิ่มดำคิดเป็นร้อยละ 44.7 และ 7.9 ตามลำดับ การปฏิบัติงานของคนงาน พบว่า คนงานไม่สวมแว่นตา ผ้ายางกันเบื้อน รองเท้าผู้ทและผ้าปิด ปากและจมูก ขณะปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 100.0 , 91.1, 82.1 และ 51.8 ของการปฏิบัติ งานตามลำดับ ไม่มีการแยกถุงมูลฝอยติด เชื้อและถุงมูลฝอยทั่วไปออกจากกันที่บริเวณเก็บรวบรวม กลุ่มตัวอย่างโยนถุงมูลฝอยติดเชื้อขณะเคลื่อนย้ายและ มูลฝอยในหน่วยงานและบริเวณเดาเผา ปฏิบัติไม่ถูกต้องในการเก็บมูลฝอยติดเชื้อที่ตกหล่นร้อยละ 66.1 และ 96.4 ของจำนวนกิจกรรมที่ สังเกตทั้งหมด รวมทั้งไม่มีการล้างทำความสะอาดรถเข็นมูลฝอยและอุปกรณ์เครื่องป้องกันหลังการ ใช้งานเลย จากการสังเกตสถานที่พบว่า สถานที่รวบรวมมูลฝอยติดเชื้อในหน่วยงานไม่เหมาะสม สถานที่ที่ใช้ในการเก็บอุปกรณ์เครื่องป้องกันไม่เหมาะสมร้อยละ 71.4 และจาก ร้อยละ 50 การสัมภาษณ์คนงานเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน พบว่า คนงานร้อยละ 42.1 เห็นว่า ผ้ายางกันเปื้อนมีไม่เพียงพอ คนงานร้อยละ 18.4 เท่ากันที่เห็นว่ารองเท้าบู๊ทและรถเป็นมูลฝอยมี ไม่เพียงพล

การส่งเสริมให้คนงานมีการจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกต้อง สามารถจะกระทำได้ โดยการอบรม การกระตุ้นเดือน จัดทำโปสเตอร์ติดไว้ในสถานที่ปฏิบัติงาน จัดหาอุปกรณ์เครื่อง ป้องกัน ภาชนะใส่มูลฝอยชนิดต่างๆให้เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอ ควรมีการนิเทศและ ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ Thesis Title

Infectious Waste Management of Health Care Workers
Srisungval Hospital Mae Hong Son

Author

Miss Chalinee Boparai

M.N.S.

infection Control Nursing

Examining Committee:

Associate	Prof. Poonsap	Soparat	Chairman
Assistant	Prof. Akeau	Unahalekhaka	Membe r
Lecturer	Jit t aporn	Chitreecheur	Membe r
Assistant	Prof. Wilawan	Senaratana	Membe r
Assistant	Prof. Dr.Sujitra	Tiansawad	Membe r
Associate	Prof. Ampai	Chanakok	Membe r

Abstract

Effective infectious waste management can prevent occurrence of accidents among health care workers and spreading of microorganisms to hospital environment. The objectives of this study were to determine practices, accidents and problems in infectious waste management of health care workers who work in 9 wards and 5 services at Srisungval Hospital, Maehongson. Data were collected during August 1 to September 30, 1996 by non-participated observation of infectious waste management. Sample were 14 workers who were

randomly selected from each ward and service, and were observed 4 times each, total 56 times, by observation of work place and equipments for infectious waste management and by interviewing 38 workers about demographic data, occupational accidents, including problems and obstacles of infectious waste management. Data were collected by using the record forms developed by the researcher. The reliability of observation was 100 percent. Data were analysed by descriptive statistics.

result of this study revealed that the age of the 38 workers between 19-58 years with an average of 34.5 years. Sixty five point eight percent were male, 78.9 percent were married and 44.8 percent had primary education. They had worked with infectious waste for 4 months - 28 years, an average of 8.6 years. Forty four point seven percent and 7.9 percent of the workers had exposed to blood and body fluids and got needles sticks and sharp injuries during their work respectively. By observation, sample neglected to put on goggles, plastic aporns, boots, and masks accounted for 100.0, 91.1, 82.1 and 51.8 percent of all activities respectively. All the samples failed to separate infectious waste from general waste, either at the waste storage area in their units or at the incinerator area. Sixty six point one and 96.4 percent of activities that samples threw infectious during transfer process and improperly picked the waste bags infectious waste that spilled off the way. Moreover, all samples never washed or cleaned the waste collection carts and protective barriers. By interviewing all the workers, 42.1, 18.4 and 18.4 percent of them raised the problems of insufficiency of plastic aporns, boots, and waste collection carts respectively, 50.0 and 71.4 percent had the problems of unsuitable storage area for infectious waste and for protective barriers in their units respectively.

Promotion of proper infectious waste management among the workers can be accomplished by means of training, warnings, putting up posters in the work place, providing proper and sufficient protective barriers and containers in the work place as well as consistent supervision and evaluation.